

Sergi Bonet, rector de la UdG

**"La millor manera
que té la UdG
d'arrelar-se en
el territori és
internacionalitzar-se"**

El doctor Sergi Bonet ha pres possessió com a rector de la UdG l'11 de desembre. Va guanyar les eleccions del dia 19 de novembre de 2013. Ha fet tota la carrera docent i investigadora a la UdG. És catedràtic de Biologia cel·lular, professor del departament de Biologia, i ha dirigit la *spin-off* Technosperm.

Com descriuríeu la universitat que trobeu, i la que voleu?

Quan la UdG es va posar en marxa, fa vint-i-dos anys, hi havia una il·lusió que es contagiava, perquè era un projecte que recolzava en la puresa del que no estava contaminat per res. Amb els anys les coses van evolucionar, va caldre dotar-se d'estructures i reglaments per consolidar la Universitat en el sistema universitari català, espanyol i europeu. Ha estat un procés que ha fet que algunes de les il·lusions del primer moment no hagin pogut dur-se a terme, tot i que ens ha deixat uns anys viscuts amb molta passió gràcies a l'alt compromís de les persones de la nostra Universitat.

Ara vivim uns moments convulsos. La globalització ens ha dut a moltes incerteses que, juntament amb la crisi econòmica, poden conduir molta gent a una certa apatia, a creure que tot ens ha de venir fet. Ara és quan la UdG ha de recuperar l'eina de l'autonomia universitària, que la té, i ens ha de servir per fer moltes més coses d'ara endavant. I per dotar de contingut l'autonomia universitària, la nostra candidatura va presentar-se amb un projecte molt concret, un que vol situar la UdG en el món, perquè la millor manera que tenim d'arrelar-nos en el territori és internacionalitzar-nos.

Com ho ha de fer, la UdG, per esdevenir un altre tipus d'universitat?

La qüestió té a veure amb el model de finançament. Les universitats europees del litoral mediterrani s'han finançat de manera gairebé exclusiva amb les matrícules dels estudiants i les subvencions estatals. Mentre l'economia va anar bé, les universitats van créixer en nombre d'estudiants, i també creixien els graus i màsters... Ara, en moments de crisi, el que trobem és que els estudiants, quan han de fer un màster, s'ho pensen dues vegades, perquè és molt car. El resultat és una davallada en les matriculacions. Cal afegir que les subvencions públiques, com és el nostre cas, baixen cada any. Però hi ha un altre model que és el de les universitats públiques de l'Europa del nord, que han buscat una part important del seu finançament a l'exterior, i és el que volem per a la UdG. Precisament, l'autonomia universitària és el que ens ha de permetre sortir a buscar finançament exterior, i créixer. És indispensable, per evitar que la UdG caigui irreversiblement en un model en què estigui condemnada a fer només graus.

En aquest cas, el finançament, el veieu genèric per a la universitat o finalista per a projectes de recerca?

Totes dues vies. A la banda *finalista*, hem d'aplicar la geoestratègia per tal d'identificar les regions en les quals els nostres grups de recerca poden tenir oportunitats i, els màsters, demanda. Un cop haguem focalitzat bé la regió, podrem proposar línies de recerca transversals i estudis interuniversitaris. Un d'aquests clústers el poden constituir els països de l'Arc Mediterrani, que tenen unes problemàtiques equivalents a la nostra, que han de ser resoltes amb recerca i transferència de coneixement. Ens hem de posar en contacte amb ells i estudiar les accions conjuntes que hem de dur a terme per fer una recerca pluridisciplinària, en què col·laborem amb grups de recerca de diferents països, i que aquests es comprometin en el finançament d'uns màsters internacionals que han de ser de referència mundial. Hem de jugar el joc del finançament per aconseguir que la recerca i els màsters, pràcticament, es financin sols.

Després, a la banda *generalista* del finançament, creiem que cal dirigir-se a països com la Xina, l'Índia o el Brasil, que viuen un creixement sostingut per al qual necessiten grans dosis de coneixement i innovació. Es tracta de regions amb forts desequilibris estructurals i territorials, que saben que una universitat territorial, petita i diversa com la UdG, pot representar un dels factors del reequilibri que persegueixen. Sabem que són receptius a l'assessorament i estudiarem totes les fórmules per convertir l'assessorament en una via de finançament per a la nostra universitat.

Voleu dir així que per identificar els *clients* la universitat ha de sortir al món...

El que ha de proposar-se la UdG és la creació d'una estructura que detecti les necessitats socioeconòmiques o socioculturals del món actual. Ha de saber quin és el seu potencial i saber si pot respondre a les necessitats que identificarà. Aquest és un punt clau, la manera en què han funcionat totes les universitats de l'àmbit europeu no mediterrani per aconseguir un finançament complementari.

La diversitat de què parreu, fins a quin punt és important?

En el programa parlàvem de la diversitat, que és un dels punts forts de la UdG. Volem mantenir-la, i ampliar-la si és necessari, per la qual cosa ens comprometem a no tancar cap grau, si no és la mateixa universitat qui vol tancar-lo. Crec que la UdG no pot perdre estudis, i exercirem la nostra autonomia

“En conjunt, són unes mesures amb les quals volem tornar a fer del Claustre un lloc de debat, no només dels interessos particulars, legítims, de la gent, sinó també dels plans de futur; i fer, de passada, que aquests debats pel futur de la universitat es facin presents a la societat”.

“L’elevada participació i el suport rebut per part dels tres col·lectius de la universitat (Estudiants, PAS i PDI) ens donen força per a la negociació amb altres universitats i amb el govern de la Generalitat”.

universitària per defensar-los. Al llarg dels anys hem vist en el territori proper la pedrera dels estudiants de grau, hem fet una bona política en què hem visitat els centres d’ensenyament secundari per donar-nos a conèixer, però aquesta veta ha assolit un nivell d’extracció que, ara, cal superar amb noves vetes. Us he parlat abans de països emergents, de l’Arc Mediterrani i de les universitats del nord d’Europa. És de tots aquests llocs que hem de captar els estudiants que asseguraran que la diversitat de la UdG es mantingui. Girona té un gran potencial, perquè és una universitat de vint-i-dos anys, amb gent jove que pot liderar canvis en diversos fronts, que cal que assumeixi que serà necessària una manera de fer diferent.

Parleu d’actuar d’una manera diferent; però, amb quina estratègia compteu per superar la resistència al canvi?

El canvi sempre fa por, perquè representa abocar-se a una incertesa que modifica unes condicions que poden ser còmodes. Si només fos per la globalització, molts de nosaltres, probablement, no ens mouríem. Però la crisi econòmica amenaça la possibilitat de quedar-se quiet sense que passi res. Estic convençut que ens en podem sortir perfectament si aconseguim capitalitzar-nos i exercir l’autonomia. I, sobretot, si oferim un molt bon servei públic.

Els universitaris som, potser, les persones que tenim més a l’abast la capacitat d’adaptar-nos perquè, teòricament, els intel·lectuals, hauríem d’estar oberts als canvis, de manera

que tenim totes les eines per poder-ho fer. Només hi hem de posar la voluntat. Per això el lema de la campanya incloïa el «si volem»... perquè hem de voler fer coses diferents.

En el programa també parlàveu d’eixamplar la governança. És una de les coses diferents?

Considero que hem de demostrar que una governança autònoma pot ser eficient. Els governs utilitzen uns tòpics, que els funcionen, per recentralitzar poder, al mateix temps que buiden el de les universitats. La nostra acció de govern pensa actuar en contra d’aquesta tendència. Tenim clar que s’ha de dotar el Claustre de moltes més competències, ja que representa tota la comunitat universitària de la UdG. Per poder-ho fer, modificarem els estatuts. Farem que les polítiques pluriennals que la UdG hagi d’aprovar passin pel Claustre, abans de trametre-les al Consell Social per a l’aprovació definitiva. També he anunciat que sotmetré el meu informe anual a votació en el Claustre i que, si me’l tomba, n’assumiré la responsabilitat amb la meua dimissió. En conjunt, són unes mesures amb les quals volem tornar a fer del Claustre un lloc de debat, no només dels interessos particulars, legítims, de la gent, sinó també dels plans de futur i fer, de passada, que aquests debats pel futur de la universitat es facin presents a la societat.

Hem considerat altres mesures per millorar de manera efectiva la governança, i les drem a terme. La primera de totes, la professionalització de la Secretaria General. El secretari

■ El rector Sergi Bonet i el Consell de Direcció de la UdG.

general ha d'aplicar una normativa i ha d'oferir garanties que aquesta normativa s'aplica amb equanimitat. El secretari general és el fedatari de la universitat. Per això volem professionalitzar-lo. Al final del procés, el secretari general tindrà la seva estructura i aplicarà la legalitat vigent amb plenes garanties per a tothom. És un exemple de com la universitat es pot dotar dels instruments més competents possibles i donar exemple de regeneració política.

La revàlida del Claustre, us la plantegeu amb la confiança que atorga haver obtingut el resultat més folgat en la història recent de les universitats catalanes?

És clar que sí. Independentment dels resultats assolits, el Claustre ha de pronunciar-se sobre l'Informe anual del rector i el resultat de la votació ha de ser vinculant. La confiança rebuda requereix del retiment de comptes. L'elevada participació i el suport rebut per part dels tres col·lectius de la universitat (Estudiants, PAS i PDI), ens donen força per a la negociació amb altres universitats i amb el govern de la Generalitat. Hem de tenir present que hem de continuar construint una universitat en què, entre tots i de manera inequívoca, haurem de pensar que cal fer coses diferents. Estem en un moment històric per a la societat i la universitat. El mateix conseller sabrà que al darrere de les paraules que jo digui hi ha molta gent. La participació d'estudiants ha estat elevadíssima, com no s'havia vist en cap altre moment ni universitat. La participació dels estudiants és una notícia molt bona que representa un canvi social, perquè no només

han fet una crítica a la forma de governar sinó que han manifestat que hi volen participar, que volen ser un element actiu del canvi.

Us proposeu internacionalitzar la UdG, però també parleu de fer de Girona una ciutat universitària i portal del corredor del Mediterrani...

Girona Ciutat Universitària és un projecte en què haurem de treballar, precisament, per internacionalitzar la ciutat i el territori i fer-los més visibles al món. Si la UdG aconsegueix establir uns acords internacionals molt potents, aleshores retorna de la millor manera possible el que li ha donat la societat. La UdG ha de contribuir de manera decisiva a una Girona coneguda al món. I per fer-la coneguda hi ha dos sistemes: o tens un Messi o tens una xarxa. I la xarxa l'aconsegueixes amb uns màsters internacionals, amb l'estada de professors estrangers... Per tant, el concepte de ciutat universitària que voldria per a Girona és el de ciutat oberta al món.

Pel que fa al portal del corredor del Mediterrani, la UdG haurà de prendre el protagonisme i encapçalar una iniciativa en la qual participin totes les universitats que estan unides per aquesta via de comunicació. A la vegada, és una proposta que es vincula al Campus e-MTA i que podria arribar a esdevenir una marca que capitalitzés tota la política d'educació i recerca de l'arc mediterrani. Però per aconseguir-ho, hem de redirigir-nos cap a aquests focus, ser molt bons professionals. Hem de voler canviar.